

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wydaniu wieczornem. — w niedziele i święta tylko wydanie poranne. — natomiast w dni poświęcone tylko wydanie wieczorne.

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor Bohdan Jarochoński

Nr. 87

Poznań, sobota dnia 22 lutego 1930

Rok XXV

Narada na Zamku

Warszawa, 22. 2. (Tel. wł.) — Wczoraj o godz. 5,30 odbyła się na Zamku narada, w której wziął udział Prezydent Rzplitej, premier Bartel oraz min. Piłsudski i Matuszewski. Narada widocznie dotyczyła zagadnień finansowych i gospodarczych. (w.)

Rozdźwięki w B. B.

Warszawa, 22. 2. (Tel. wł.) W czasie wczorajszego posiedzenia sejmowego przy głosowaniu nad sprawą dzierżawców rolnych B. B. rozbiło się Bojko i kilku chłopów głosowało wraz z lewicą. (w.)

Demonstracje komunistyczne w Warszawie

Warszawa, 21. 2. (PAT.) Komunistki próbowali urządzić w stolicy szereg demonstracji. I tak o godz. 5 popołudniu przed fabryką Parowóz przy ul. Kolejowej poseł komunistyczny Żarski z kilku sympatykami usiłował urządzić wiec. Robotnicy rozgromili jednak agitatorów. Następnie p. Żarski udał się na plac Kazimierza Wielkiego, gdzie PPS-lewica zapowiadała na godz. 6 zebranie. Policja rozprężyła jednak gromadzących się wyrostków w liczbie około 200 i nie dopuściła do zebrania.

P. Żarski i jego stronnicy usiłowali jeszcze urządzić zgromadzenie na ul. Żelaznej i Chłodnej, ale i te zebrania policja udaremniła.

Demagogiczne frazesy p. Schuberta

Berlin, 21. 2. (PAT.) Na posiedzeniu zarządu głównego związku niemieckich stowarzyszeń przemysłowców, właścicieli ziemski z okolicy Leszna w Poznańskim dr. Schubert, wspominając o polsko-niemieckich rokowańach handlowych, zaznaczył, że, wobec tendencji przemysłu polskiego do samowystarczalności, zawarcie umowy handlowej z Polską napotka jeszcze prawdopodobnie na znaczne trudności. Polska, mimo obecnego kryzysu gospodarczego, kroczy szybko naprzód i będzie stanowiła w przyszłości dla przemysłu niemieckiego, zwłaszcza dla eksportu maszyn z Niemiec, korzystny rynek zbytu.

Przechodząc do sprawy kryzysu rolnictwa wschodnio-niemieckiego, p. Schubert wskazał na niebywały postęp, jaki poczyniła w ostatnim czasie kolonizacja polska na pograniczu polsko-niemieckim i przeciwstawił temu postępowi upadek wschodnich prowincji pogranicza Rzeszy. Na wschodzie Niemiec wzrasta wyludnienie, gdy równocześnie ze strony Polski zaznacza się niebywały wzrost ludności.

Jeżeli Niemcom nie uda się stworzyć podstaw istnienia dla ludności wschodnich obszarów, to pewnego dnia staną one wobec faktu, iż problem „korytarza” rozstrzygnięty zostanie ostatecznie na korzyść Polski i że w najbliższej przyszłości wypłyne na powierzchnię zagadnienie granicy Odry.

Od redakcji. Oświadczenie p. Schuberta o kolonizacji polskiej na pograniczu jest frazesem demagogicznym. Niesłety rzeczywistość jest bardzo daleko od tego twierdzenia. Co się tyczy „korytarza” to problem ten jest oddawna rozstrzygnięty przez traktat wersalski na rzecz Polski, a jeżeli ów p. dr Schubert jest jednym z Schubertów, właścicieli względnie dzierżawców majątków po polskiej stronie granicy, to słowa jego mają między wierszami przysmak wprost zdrady stanu.

Pogrzeb biskupa warmińskiego dr Augustyna Bludaua we Fromberku.

Prasa niem. o decyzji gabinetu Rzeszy w sprawie ratyfikowania umowy likwidacyjnej

Berlin, 21. 2. (PAT.) Cała prasa dzisiejsza, za wyjątkiem „Deutsche Tagesztg.” podaje przyjętą wczoraj przez gabinet Rzeszy uchwałę o równoczesnym przedstawieniu plenum Reichstagu umowy warszawskiej z planem Younga bez komentarzy. Zwraca uwagę fakt, że „Berl. Tagebl.” nie podaje nawet wspomnianej uchwały gabinetu. Naogół panuje dezorientacja Rozpowszechnianych w ostatnich dniach informacji prasy prawniczej o interwencji zagranicznej poważne dzienniki nie traktują na serjo. Nie wiadomo dotychczas, czy rządowi udało się przekonać opozycję, która się rozwinęła i działa przeciwko umowie likwidacyjnej, czy też rząd powziął uchwałę wczorajszą na własną odpo-

wiedzialność. Wobec takiego stanu rzeczy możliwość pewnych niespodzianek z chwilą rozpoczęcia drugiego czytania umów haskich nie jest wykluczona.

„Deutsche Tagesztg.” pisze: Obecnie sprawę musi wziąć w swoje ręce Reichstag. Nie ulega on fałszywym wpływom prestiżowym, któremi kieruje się rząd Rzeszy ani też nie powoduje się tajemnymi zobowiązaniami, zaciągniętymi przez członków rządu wobec Francji i Anglii. O ileby więc wyłączenie układu likwidacyjnego z kompleksu umów haskich okazało się możliwe ze względu na opór ze strony rządu, układ ten musi być odrzucony. Inna alternatywa nie istnieje.

Modlitwa przeciwko

Traktatowi wersalskiemu

Rozporządzenie min. spr. wewn. i oświaty publ. w Turynji.

Erfurth, 21. 2. (Radjo.) Przywódca partji narodowych socjalistów w Turynji, poseł Lauckel oświadczył na zebraniach swej partji w Erfurcie i Meinigen, że minister spraw wewnętrznych i oświecenia publicznego w Turynji, dr Frick wyda w najbliższych dniach rozporządzenie, wprowadzające do wszystkich szkół na terenie Turynji modlitwy przeciwko traktatowi wersal-

skiemu. Dzieci codziennie w czasie modlitwy powtarzać mają „Fanie, uczyń nas wolnymi”.

Półrządowa agencja niemiecka, podająca tę wiadomość, zaznacza, że urzędowego potwierdzenia jej niema, należy jednakże przypuszczać, że dr Lauckel jest dobrze poinformowany o zamiarach ministra dr. Fricka.

Nowy gabinet francuski

Paryż, 21. 2. (PAT.) Gabinet ukonstytuował się w sposób następujący: prezydjum i spr. wewn. Chautemps; sprawy zagr. Briand; sprawiedliwość Steeg; wojna Besnard; marynarka Albert Sarraut; finanse Dumont; budżet Palmade; roboty publ. Daladier; handel Bonnet; poczta i telegraf Julien Durand; kolonje Lamoureux; marynarka handlowa Danielou; lotnictwo Eynac; renty Gallet; oświa-

ta George Durand; prace Louchcur; rolnictwo Queille.

Pozatem podsekretarjaty stanu objęli: w prezydjum Rady min. Berthold. sprawy wewn. Marchandau, wojny Lambert, marynarki Bellanger, kolonij Archimbaud, rolnictwa Chappede-laine, robót publ. Charlot, sztuki pięknej Leon Bouyssou, wychowanie fizyczne Henri Pate, szkolnictwo techniczne Chabrun, higiena Roustan.

Kredyt na elektryfikację kraju

Warszawa, 22. 2. (Tel. wł.) W najbliższym czasie przedstawiciele elektrowni w Gródku udają się do Szwajcarii, aby zakończyć rokowania z finansistami szwajcarskimi o kredyt 32 mil. fr. na elektryfikację Pomorza, Poznańskiego i 10 powiatów b. Kongresówki. (w.)

80 rocznica urodzin prez. Masaryka

Warszawa, 22. 2. (Tel. wł.) We czwartek zawiązał się specjalny komitet obchodu 80 rocznicy urodzin prez. Masaryka.

Komitet ustalił, że w dn. 7 marca odbędzie się w sali Rady miejskiej uroczysta akademja, którą zaszczyli swą obecnością Prezydent Rzeczypospolitej. (w.)

W murach Cordowy i Granady

(Korespondencja własna)

(Pisane w Granadzie).

Napój dziki syn pustyni, dziecko piasku i piekielnego żaru, fanatyczny wyznawca Koranu, nie znający poza Allahem i jego Prorokiem Mahometem nic więcej, oprócz fanatycznej nienawiści do gajura (chrześcijanina) — przyszedłszy na półwysep iberyjski, przetwarza się całkowicie w zgliszczach zniszczonych przez siebie skarbów starej kultury hiszpańskiej, buduje coś, czego sam nie miał u siebie, nawet w Mekce i Medynie, a może tylko w pewnej części w Bagdadzie.

Widać sam teren jego nowych władń, dusza starej wizygockiej Hiszpanji — wcieliła się w niego — i dała w wyniku to, czego dziś jeno resztki ogląda się w Cordowie, Granadzie, Sewilli i Toledo oraz w innych miejscach, również pełnych pamiątek po Maurach.

Wpływ ten przeszedł po całej Hiszpanji — odbił się w architekturze, rzeźbiarstwie, ceramice, śpiewie, muzyce, tańcu, ogrodnictwie, w obyczaju dzielnicowym i sposobie życia tak wyższych jak i niższych sfer społeczeństwa. Widoczny on jest do dzisiaj mimo tylu set lat samodzielnego bytowania narodowego całej Hiszpanji.

Pierwotną stolicą arabeski hiszpańskiej jest Cordowa. Rok 710 — smutny dla państwa Wizygotów, którzy panowali w Hiszpanji, — wpuścił do niej Maurów. Podeszli oni pod Pireneje i zaleliby Europę, gdyby nie pamiętne zwycięstwo w r. 732 pod Poitiers.

Zapanowali więc emirzy muzułmańscy, obrawszy sobie za stolicę Cordowę. Dzięki temu miasto, dotychczas nieznaczące, wzrosło na tyle, że zaczęło współzawodniczyć z Byzancjum i Bagdadem. Wybudowano meczet, jaki nie miał równego sobie w całym świecie. Stał się on ośrodkiem kultu mahometańskiego na całą Hiszpanję i Afrykę północną. Rozbudowywano go. Uczyniono zeń monument pełen oryginalnego piękna i majestatu, dając mu wnętrze w kształcie wielkiego labiryntu i lasu kolumn. Sklepienia wyglądały jakgdyby wielkie wachlarze — łuków w formie podkowy. Wzorem był mu meczet w Fosfat nad brzegami Nilu. Zdobienia sanctuarjum zostały wykonane w roku 965 za czasów, gdy emirzy przybrali nazwę kalifów. Mozaiki zostały wykonane z emalii bizantyjskiej. Marmorzycie całą, przebogata w kolor i deseń wykonano z materiałów krajowych, a wzo-

